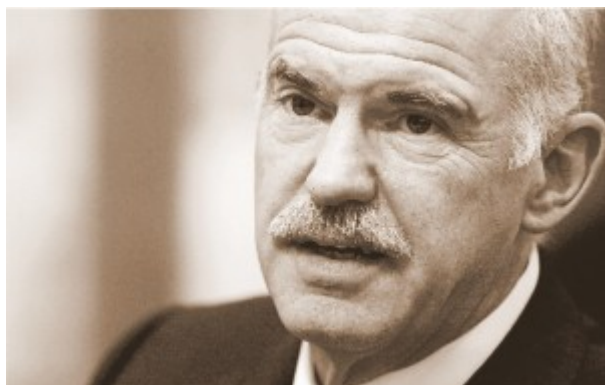

Οι βρυκόλακες που έγιναν μούμιες...

Ό,τι είχαν να πουν το ήπιαν. Αλλά ακόμη επιστρέφουν. Αναζητώντας άλλη μορφή να διαιωνιστούν. Όχι πια σαν βρυκόλακες, αλλά σαν μούμιες.

Πρακτικά ακίνητες και στεγνές, αλλά με την αξίωση να τις διατηρούν και να τις προσκυνούν, παρότι μονάχα ερευνητικό ενδιαφέρον θα μπορούσαν πλέον να έχουν.

Έρχονται από κόσμους που έχουν τελειώσει. Από τόπους στους οποίους όλοι γνωρίζουν το πέρασμά τους.

Από χρόνους για τους οποίους τώρα αξιώνουν την λήθη. Παρότι είναι ακόμα νωπά τα σημάδια στον λαιμό των θυμάτων τους.

Και ωστόσο κάποιοι τους ακολουθούν.

Αυτοί που έζησαν ως δούλοι και έχουν μάθει να θάβονται μαζί με τους άρχοντές τους.

Δ. Τρικεριώτης ([Follow on Twitter](#))